

Enllestir

L'adjectiu qualificatiu *llest* serveix no únicament per a significar que algú és viu, eixerit, astut, diligent, prompte a fer o comprendre les coses, sinó també per a indicar que una cosa a fer ja és acabada i que algú ha acabat una cosa que feia. Vet aquí els exemples de l'ús d'aquest adjectiu amb què el Diccionari Fabra il·lustra aquests darrers casos d'aplicació, i els quals recull la Gran Enciclopèdia Catalana: *Ja tinc la feina llesta, Ja esteu llest de la feina, Ja és hora de sortir, encara no esteu llestos?* Però malgrat que l'ús de *llest* amb aquests significats és molt popular, la fraseologia que permet és segurament força limitada i, d'altra banda, *estar llest* (o *estar ben llest*) significa «estar irremissiblement perdut», amb què cal anar amb compte amb l'ús de certes frases com *Això ja està llest* o *L'encarregat ja està llest*, que poden, en alguns casos, resultar ambigües. Per això sembla bo de recordar l'existència del verb *enllestir*, que permet, certament, una fraseologia més abundant, i que mai no és susceptible d'interpretacions errònies. Efectivament, *estar llest*, com hem vist, té un doble valor, però, en canvi, *haver enllestir* no pot significar sinó «haver acabat del tot». El castellà fa servir, si fa no fa, el seu adjectiu «listo»

en els mateixos casos en què en català usem la nostra forma corresponent, encara que observem que el Diccionari de la Real Academia no li reconeix el significat «irremissiblement perdut», però no n'ha obtingut cap verb derivat equivalent al nostre *enllestir*. Potser per això n'hi ha que foren les possibilitats fraseològiques de l'adjectiu *llest* i no saben aprofitar, en canvi, els avantatges que ofereix el verb que se n'ha derivat.

La utilitat del verb *enllestir* prové també del fet que és l'únic sinònim autènticament popular de *acabar*, cosa que ens permet el mateix joc que permet al castellà el doble ús de «acabar» i «terminar». També posseïm, és cert, els verbs *terminar* i *finir*, però deixant de banda que algú creu, indogudament, que el primer és un castellanisme i el segon un gallicisme, el fet és que han anat desapareixent del llenguatge viu. El verb *acabar* té una gran multiplicitat de significacions, a cops fins i tot contradictòries: *acabar d'arribar* tant significa «estar a punt d'arribar» com «haver arribat fa molt poc». *Enllestir*, en canvi, no significa sinó «deixar llest». Això permet, doncs, la perífrasi verbal *acabar d'enllestir*, que equival a la del castellà «acabar de terminar».

Albert Jané